

**ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТИНАТА –
ИНДИВИДУАЛЕН МЕТОД ЗА СЪПРЕЖИВЯВАНЕ
НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ, МЪДРОСТ И ИСТИНА**

.....

Ваня Вергова

ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА – ИНДИВИДУАЛЕН МЕТОД ЗА СЪПРЕЖИВЯВАНЕ НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ, МЪДРОСТ И ИСТИНА

Ваня Вергова

Увод

Завета на цветните лъчи на Светлината е малка книжка, написана и дадена на човечеството преди сто години, през лятото на 1912 г., в село Арбанаси край Велико Търново, от Петър Константинов Дънов, известен също с духовното си име Беинса Дуно. Настоящото изследване се посвещава на стогодишнината от създаването на този текст. То цели:

1. Да докаже уникалността на *Завета*, като проследи връзката между текстовете от Библията и *Завета*;

2. Да намери мястото на *Завета* сред християнските текстове и да се открие от тях със спецификата си, като се проследи и връзката между Библията и беседите в Словото на Третия Завет, даден от Беинса Дуно;

3. Да обогати и разшири представата за християнските текстове.

Книгата *Завета на цветните лъчи на Светлината* представлява набор от цитати, взети от Библията и подредени по начин, по който се въздейства върху четящия ги чрез вибрациите на съответния цвят. За християните Библията е моралният кодекс; всички християнски общности я изучават като нормативна книга за живота. Словата в Библията са живо-то послание от Бога, т.е. словото Божие.

Подреждането на книгите в Библията се определя според историческата им последователност. Те обхващат период на записване от над две хилядолетия, като първата книга е *Битие* от Стария завет, а последната – *Откровение на Йоан*, или *Апокалипсис*, от Новия завет. Ще споменем какво казва авторът за библейските текстове по отношение на катего-

рият време и езотеричната истина. „Сега ще ви прочета 71-ви псалом. Като слушате този псалом, вие казвате, че той е писан преди 2500 години. От гледището на по-високо съзнание обаче този псалом е писан преди два дена и половина. Значи 2500 години за обикновеното човешко съзнание се равняват на два дена и половина за едно високо съзнание”. *Завета на цветните лъчи на Светлината* определя границата между Новия и Третия Завет.

Историята на създаването на боговдъхновен превод на Библията на български език е впечатляваща. Преводът на Библията, ползвана от 48-годишния автор, е направен на базата на текстовете от главните стари и нови езици. Това представлява дълъг и творчески процес, в който са участвали книжовници, проповедници, богослови, писатели, полиглоти и редактори от различни исторически времена. Съвременната историческа наука разполага с ясни и неопровержими доказателства за наличието на „църковнославянски преводи на богослужебна литература, вкл. и Библията, още половин хилядолетие преди да излязат на сцената апостолите Кирил и Методий“, които с новата азбука – кирилицата, транскрибират библейските текстове.

В по-ново време, в началото на XIX в., в България са налице исторически предпоставки за превод на библейските текстове на новобългарски, тъй като църковните богослужения са се водили на гръцки език и борбата за самостоятелна Българска църква влиза в нова фаза, изискваща разбираеми църковни текстове за цялото българско население. Регистрирани са първите опити за превод на отделни текстове, най-вече на Новия завет.

Един от първите преводи е на Теодоси Бистрички, който работи с Евангелието от Матей; за жалост изданието е почти изцяло унищожено. По-късно Петър Сапунов превежда четирите евангелия от гръцки. Към 1835/36 г. Неофит Рилски превежда от църковнославянски и от гръцки Новия завет. Регистрирани са и други опити за превод на отделни библейски книги.

Достоинствата на всеки един от тези първи преводи на библейските текстове се изразяват в това, че те подхранват следващите издания на Библията. Така се стига до издаването на Цариградската Библия от 1871 г., която е основополагащият текст за написването на *Завета*. Своя творчески отпечатък са оставили д-р Илайъс Ригс, Христодул Костович Сичан-Николов, Петко Рачов Славейков и д-р Алберт Лонг.

Поради сполучливия си превод, разбираем за цялото българско население, Цариградската Библия добива широка популярност. Тя се превръща в общославянски образец на църковен език и дава импулс за преводи на други славянски езици. Едновременно с това, в този си формат, Цариградската Библия става и определящ фактор за установяването на новия книжовен български език. Това не е единственото достойнство на това издание. Изключително важна е езотеричната вярност. И това е факт, който обслужва с изключителна прецизност изготвянето на текстовете в книгата *Завета на цветните лъчи на Светлината* според тяхното „цветово звучене“.

Цариградската Библия от 1871 г. е преиздадена три години по-късно, през 1874, и отново през 1885, но във Виена. Следват и други издания на Библията, малко или много редактирани и ревизирани – 1889, 1914, 1923/24, 1940, Синодална Библия.

Създаването на Библията на съвременния за тогава български език дава основа за създаването на *Завета*.

Настоящото изложение няма да се спира на значението и въздействието на цветовете. За това е на разположение достатъчно информация от времето на създаването на книгата. Информация се среща също така и в беседите и разговорите на Учителя от по-късните години. Съвременната наука чрез модерни технологии и методи на изследване доказва въздействието на всеки един цвят. Това в някои случаи може и да е условно. Затова авторът обръща внимание на многопластовото действие на дори един цвят – в беседа от 1927 г. – като казва: „Когато говорите за Любовта, като носителка на Живота, вие обличате думите си с червен цвят. Червеният цвят символизира Живота. Но Любовта не носи само Живот, тя носи и растения за човешката душа. Значи тя обхваща и зеления цвят. В Любовта има и разумност, и вярност, и чистота. Затова, именно, когато говори за Любовта или когато живее в нея, човек ще я прекара през всичките цветове, съответни на нейните качества, и по тях ще познава в коя степен на Любовта се намира. Така той ще знае дали неговата любов е червена, жълта, зелена, синя, портокалена или виолетова”.¹

Анализ на съдържанието на *Завета*

Книгата *Завета на цветните лъчи на Светлината* представлява набор от библейски цитати. Това са и основните текстове в книгата, първоначално звучащи откъснато един от друг, „отскубнати“ оттук-оттам от своя първоизточник – Библията. За начинаещия ползвател на тази малка книга това би било първото впечатление. След по-продължителна работа се „усеща“ идеята за цветовото им въздействие. И тъй като тук става въпрос за усещане, за лично преживяване, то може за се каже, че тази книга ще има толкова съдържателни варианти, колкото са четящите я, ползващите я.

Текстовете в *Завета* се разглеждат в три групи, според броя на присъствието им в книгата и според произхода им. Текстовете цитирани от Библията с еднократно проявление, текстовете цитирани от Библията с дву- и повечекратно повторение и авторски текстове. Разглеждането им в групи улеснява анализа и откроява специфичността им, особено когато става въпрос за „превод“ на друг език. Трябва да се обърне внимание на последните, авторските текстове, които не във всички издания се дават в курсив, както е в оригиналното първо издание (1912). Те са вмъкнати, допълващи съдържанието, към което са приложени. А в някои случаи могат да имат и структурообразуваща функция. Двамата текста в таблицата по-долу, които не са в курсив, но са авторски, са подчертани в таблицата.

При сравняване на цитираните в *Завета* текстове с библейските текстове от цариградското издание, авторът на 64² места ре-

дактира текста. Освен на тези, още на четири места текстът е променен, както следва:

с. 6 – в Библията е *всякому* (I Кор. 12:11), а в *Завета* е *на всякой*. Тук авторът е предпочел предложната употреба;

с. 35 – в Библията текстът е *Бог, Който ище* (I Тим. 2:4), а в *Завета* е *Бог ище*, като тук е избегнато подчинителното изречение;

с. 36 – в Библията е дадено *Понеже те* (Зах. 9:16), докато в *Завета* текстът е *Тогава те* с акцент върху времето, а не върху причината;

с. 48 – текстът от библията *Който, като е сияние* (Евр. 1:3) е даден в *Завета* като *Христос е сияние* и по този начин се избягва относителното местоимение и се набляга на името Христос.

За това какви проблеми има по представянето на *Завета* на други езици би следвало да се изработят *Насоки* за представянето му на базата на задълбочено проучване на видовете текстове

АВТОРОВИ ТЕКСТОВЕ

- с. 1 - *Завета на цветните лъчи на Светлината*
- с. 1 - подписа на Учителя
- с. 2 - В. щ. С. П. Р. Н. Г. И. Х. С. Б. 15. А. Т. ацѝ
- с. 7 - разпроводени по всичката Земя
- с. 10 - Духът на утешението
- с. 13 - така ще преуспеете
- с. 16 - Думите ми
- с. 22 – И в него бе Дървото на живота
- с. 23 - зелена
- с. 25 - на тревата
- с. 26 - когато дойде
- с. 26 - пий
- с. 28 - Там умореният ще си почине
- с. 31 - Твоята истина пребъдва во веки
- с. 35 - Бог
- с. 36 - Тогава те
- с. 37 - Слушай
- с. 40 – Който развързва седемте печата.
Отваря седемте очи.
Прорастува седемте рогове.
Държи седемте църкви.
Образува седемте звезди.
Запаля седемте светилника.
Освещава седемте дни.

с. 40 - Разпровода седемте духове, съединява всичко в едно цяло, образува Божественото съзвучие на големите и малки светове, разпределя отредените блага, води към Божественото Сърце на Любовта. Оживява и създава, произвежда и ражда, обогатява и украсява, милва и утешава, благославя и озарява. Весели всичко живо, осветява и умъдрява. Събира знанието, прави да прозябнува всичката Божия любов, мъдрост и истина.

- с. 41 – Христос
- с. 42 – вие, които желаете да се приближите до този камик.
- с. 48 - Христос
- с. 60 - Христос
- с. 60 - Бяло камиче
- с. 61 Седемте духове
Седемте лъчи
Седемте съзвучия
В пъанота на Божието единство
- с. 61 – Заповедта на Учителя
Обичай съвършения път на истината и живота.
Постави доброто за основа на дома си, правдата – за мерило, любовта – за украшение, мъдростта – за ограда и истината – за светило.
Само тогава ще ме познаеш и аз ще ти се изявя.

и други частно научни езикови проблеми. Маркар и в по-голямата си част тези текстове да се преписват, то за останалите в пълна сила важи правилото за езотеричната истинност.

В *Завета*, както бе споменато, има цитати от Библията, които се срещат два и повече пъти на различни места в книгата. По определени от самия автор причини това определя и различното им цветово въздействие. Всяко такова присъствие на библейския цитат е редно да се открие поради особеността на въздействието си.

Четирицветно въздействие има на пример библейският текст „Върви подире ми“ от Евангелие на Йоан, 21:19. Той се среща в *Завета* в текстове с различно цветово въздействие – син (56 с.), зелен (55 с.), розов (49 с.), аметистов (57 с.).

„Благославяй, душе моя, Господа“ от псалом 103:2 има въздействие на жълти лъчи (21 с.) и портокалени лъчи (17 с.). Същият текст, но от псалом 104:1, има въздействие посредством жълтите лъчи (21 с.).

„Очистени седем пъти“ от псалом 12:6 въздейства чрез аметистовата краска (35 с.) и светлия лъч (61 с.).

„Бъдете свършени и вий, както е свършен Отец ваш“ от Евангелие на Матей 5:48 се свързва със светлия лъч (5 с.) и с аметистовия лъч (36 с.).

„Христос – виделина на света“ от Евангелието на Йоан 8:12 работи чрез диамантовите бели лъчи (41 с.) и белия лъч (60 с.).

„Стани, свети, защото светът ти дойде“ от Книга на пророка Исая 60:11 въздейства чрез диамантовите бели лъчи (46 с.) и фигурира във въвеждащата Първа глава (6 с.).

„Отец на светлините“ от Съборно послание на св. ап. Яков 1:17 фигурира като заглавие на Единадесета духовна глава (48 с.) и действа в Първата въвеждаща духовна глава (6 с.).

„Аз Съм животът“ от Евангелие на Йоан 14:6 въздейства като розова краска (12 с.) и като червена и розова (60 с.).

„Неизследимото богатство Христово“ от Послание на св. ап. Павел до Ефесяните 3:8 действа чрез зеления лъч (24 с.) и белия лъч (60 с.).

„Аз Съм истината“ от Евангелие на Йоан 14:6 въздейства като син цвят (30 с.) и отново като син цвят в Духовната глава *Плодът на духа* (60 с.).

„Плодът на Духът“ от Послание на ап. Павел до Галатяните 5:22 (1 с.) като първи библейски цитат и като заглавие на последната Дванадесета духовна глава (60 с.).

„Не знаете ли, че сте храм Божий и Дух Божий живее във вас?“ от Първо послание на ап. Павел до Коринтяните 3:16 действа като диамантени лъчи (47 с.), като портокалени (16 с.), а също така и без цвотова диференциация (с. 6).

„Създание ново“ от Второ послание на ап. Павел до Коринтяните 5:17 указва връзката само с портокалени лъчи на две места в книгата (15 с. и 60 с.).

„Ето светилник, всичкий златен“ от Книга на пророк Захарий 4:2, свързан с жълтия цвят (19 с.), а също и без определено цвотово действие (7 с.) от въвеждащата Първа духовна глава.

„Аз Съм лозата“ от Евангелие на Йоан 15:5 с въздействие само на зеления цвят (23 с. и 60 с.).

„Има различия на дарбите, но Духът е истият“ от Първо послание на св. ап. Павел до Коринтяните 12:4 фигурира в Първа глава (6 с.), а също така се свързва и със синия цвят (56 с.).

„Пожелайте като новородени младенци чистото словесно мляко“ от Първо съборно послание на св. ап. Павел 2:2 се среща при зелените лъчи (26 с.) и при диамантовите бели лъчи (43 с.).

Само три текста от *Завета* не са отброени като цитати от Библията, защото са заглавия на последните три духовни глави. Това са „Духът Христов“ (I Пет. 1:11) за Диамантовите бели лъчи, „Отец на светлините“ (Иак. 1:17) и „Плодът на Духа“ (Гал. 5:22).

Тези примерни извадки доказват, че самата книга *Завета*, за която библейските текстове са вътрешно присъщи, е също така плод на Христовия импулс, заради начина, по който са подбрани и подредени текстовете от Библията.

Място на *Завета* по отношение на християнските текстове

Завета на цветните лъчи на Светлината е изстрадана, написана, прочетена, отпечатана и раздадена книга във времето между Новия завет и Третия завет. В сравнение с християнските текстове той е едно мъниче, но със заявка за тематична задълбочена духовна работа – работа с Виделината като пофин аспект на светлината.

За да се определи значимостта на духовния мост, който *Завета на цветните лъчи на Светлината* поставя между Библията и Третия завет, изразен чрез Словото на Учителя Беинса Дуно, ще изтъкнем факта, че е налице *формален белег*. Това са, от една страна, цитатите от Библията в *Завета на цветните лъчи на Светлината* и от друга – цитатите от Библията, върху които са изградени множество беседи от Словото на Беинса Дуно с разяснения и допълнителни тълкувания. *Съдържателният белег* касае езотеричната истинност, която е неизменна във времето. Вътрешно присъщите връзки между тези текстове се обуславят от един-единствен и неизменен първоизточник. Това е чистото Божие Слово.

Старият завет, посветен на историята на еврейския народ и живота на пророците, съдържа 39 книги. Той присъства в *Завета* с 276 цитата.

Новият завет, с централен персонаж Исус Христос и със своите 27 книги, предоставя 305 цитата в *Завета на цветните лъчи на Светлината*.

Словото от Третия Завет, дадено от Беинса Дуно, е отправна точка към нови духовни селения. То включва 7770³ беседи, 173⁴ песни на български и ватански език и окултни мелодии, Паневритмията.

Цитати от Библията, които са цитирани и след това задълбочено са разяснявани и тълкувани в беседите, според наличната специализирана информация са повече от 2000 препратки.

Вертикален анализ

Текстът на книгата е представен главно в три колони. Извън този начин на организация са първите три страници, които са заглавни и въвеждащи. Четвърта страница е празна. От пета страница до страница 61 работата с цветовете, чрез четенето на определените за всеки цвят текст, се определя от съдържанието на трите колони. Накрая на текста, пак на страница 61, е *Заповедта*, която е авторов текст и не се причислява към нито една от колоните.

Първата колона е от информационен характер, отнасящ се до определен цветен лъч⁵ с неговите вибрации, както и до качества и добродетели⁶, проявяващи се чрез него при прочитането му.

Втората колона е съдържателна. Именно в нея са дадени цитатите от Библията. Както бе вече разгледано, те са еднократно или дву- и многократно позоваване на определени цитати според цветовото им въздействие.

	Завета на цветните лъчи на Светлината	581 цитата от Библията
Библия Стар завет, Нов завет		
	Третия Завет, Словото на Беинса Дуно	над 2000 цитата от Библията

Третата колона указва точно мястото в Библията, откъдето е взет цитатът. За важността на този вид информация може да съдим от Петата духовна глава *Духът на мъдростта*, с въздействие на жълтия цвят, в която текстът: „Благославяй, душе моя, Господа“ е цитиран два пъти, като посочените източници са различни: псалом 103:2 и псалом 104:1. Този факт говори за прецизността, с която е работено при написването на *Завета*.

Хоризонтален анализ – духовни глави

Текстовете в *Завета* са дадени в 12 части, Дванадесет духовни глави. По принцип всяка духовна глава е посветена на въздействието на един определен цвят. Едно по-прецизно запознаване на текстовете по цветове предоставя по-ясна представа за структурата на книгата и най-вече за начина на ползването при четене. В този смисъл книгата представлява отправна посока за индивидуално развитие. Заглавието на всяка духовна глава се прочита, преди да се работи с текстовете от самата глава.

Първата духовна глава (1 с. – 7 с.) е ввеждаща. Като форма и съдържание тя е най-разнообразна. Първа страница дава заглавието на книжката, подписа на автора и първия цитат от Библията. На втора страница се намира *Обещанието* от 1 л. единствено число, сегашно време на глагола *съм* в изявително наклонение, както и мястото и времето на написването. Интересен е начинът, по който е изписана годината. Чрез числените стойности на буквите от кирилицата⁷ са означени както следва: **а** за 1000; **ц** за 900 и **в** за 12. Библейските текстове като цяло са анонимни, предимно тези от Стария завет. Книгите от Новия завет имат автор. Но за всичките тези книги не се знае точното място и точното време на написването им. Тъй като наличието на точна информация по написването на тази малка книжка е

впечатляващо обстоятелство, добро начинание би било изготвянето на астрологична карта на *Завета*⁸, за да може да се използва в максимална степен това обстоятелство. Предвид обема на настоящия доклад от изготвените астрологични карти на *Завета* ще споменем само рождения звезден миг на *Завета* като час от денонощието – 10 ч., 38 мин., 11 сек.⁹ Третата страница съдържа три класически изображения-символи с ясно послание: слънчев диск с две крила отляво и отдясно, символизиращ Божия Дух; латински кръст на фона на сияещото Слънце означава Господния Дух; шестоъгълна звезда в лъчи, съставена от два триъгълника с противоположно поставени върхове, означаваща Христовия Дух. Посланието на самите символи е класическо, според западната културна традиция, но по-детайлно проучване в Словото от Третия завет може да внесе допълнително светлина, още повече, че тези илюстрации са с известен западнокултурен привкус, нещо чуждо за автора на *Завета*. Въпреки това, като цяло, за трите символа остава една обединяваща идея: Слънцето, светлината, лъчите, което е и тематичната насоченост на книгата. На същата трета страница са и следващите два цитата от Библията; следва една празна четвърта страница. Характерният облик на книгата е представен за пръв път в тази глава на 5, 6 и 7 страница. От страница 5 започва триколонната организация на текстовете, продължаваща до последната, 61-ва страница. Първата духовна глава няма цвят-ва диференциация. В нея Новият завет присъства с 8 цитата, а Старият – с 23.

Втората духовна глава (8 с. – 11 с.) е посветена на *Духът на Любовта*, с принадлежащия червен цвят, подкрепен с 24 цитата от Новия завет и 19 – от Стария завет. За нея е казано, че „когато Любовта царува, смут не настава“¹⁰

Третата духовна глава (12 с. – 14 с.) разглежда *Духа на живота* с розовата красна, като се позовава на 26 цитата от Новия завет и 14 – от Стария. Факт е, че съдейки по това,

което е отпечатано, тази глава не обслужва, или по-скоро не би следвало да обслужва, определен конкретен цвят. Но по спомени на очевидци и указанията на автора, а и по силата на традицията, текстовете на тази глава са посветени на розовия цвят.

Четвъртата духовна глава (15 с. – 17 с.) работи с портокалените лъчи чрез *Духа на обещанието*, като тук са визирани 20 цитата от Новия завет и 15 от Стария.

Петата духовна глава (18 с. – 21 с.) чрез жълтия цвят представлява *Духа на Мъдростта*, за чието въздействие са ползвани 45 цитата от Новия завет и само 7 от Стария. За мъдростта е казано, че „когато Мъдростта управлява, редът не се нарушава“¹¹.

Шестата духовна глава (22 с. – 29 с.), като глава на *Вечния дух*, обработва зеления цвят. Тук цитатите са най-много на брой, съответно 68 са от Новия завет, а 40 – от Стария.

Седмата духовна глава (30 с. – 32 с.) вибрира в син цвят като *Духа на истината*. Застъпени в нея са 25 цитата от Новия и 14 цитата от Стария завет. За нея е казано, че „когато Истината грее, плодът цъфти и зрее“.¹²

Осмата духовна глава (33 с. – 34 с.) чрез виолетовата краска активира *Духа на силата* благодарение на 14 цитата от Новия завет и 11 от Стария.

Деветата духовна глава (35 с. – 39 с.) чрез аметистовата краска извиква за въздействие *Духа на благодатта*. Цитатите от Новия завет са 16, а от Стария – 21.

Десетата духовна глава (40 с. – 47 с.) чрез диамантените лъчи свързва четящия ги с *Духа Христов*. Новият завет предоставя 23 цитата, а Старият – 26.

Всяка от следващите две духовни глави има вътрешно обособена структура на съдържанието. Освен че съдържат всичките краски, за тях е характерен както встъпителния текст, така и приключващ главата текст. Затова те са сборни, съставни глави. Тящото въздействие се основава на прочитането на

заглавието на духовната глава и встъпителния текст, след това на определения за деня цвят или необходимия такъв за читателя и после – приключващия главата текст.

Единадесета духовна глава (48 с. – 59 с.) *Отец на светлините* започва със *Светлите лъчи* и продължава със следващите седем (*червени, розови, портокалени, зелени, сини, виолетови, аметистови*), от които се чете само съответния за деня цвят, или при нужда и друг цвят, след това главата се приключва с прочитането на *Белите лъчи* (58 с.).

Дванадесета духовна глава (60 с. – 61 с.) е *Плодът на Духа*, за който е казано: *Всяко нещо се нуждае от основа, върху която да се гради. Основният тон на живота е любовта – плодът на Духа*.¹³ Тази глава започва с четене на *Белия лъч*, следват девет краски (*червена, розова, портокалена, жълта, зелена, синя, виолетова, аметистова, диамантена*), от които се чете определената за деня краска. Работата с тази глава завършва с прочитането на *Светлия лъч*.

Финалният акорд е текстът на *Заповедта*. Тя се състои от три изречения с ясна конструкционна връзка – встъпително изречение, съдържателно и приключващо. Логическата връзка се изразява в поставяне на целта в първото изречение, начина и методите за реализирането – във второто, и постигането на резултат в третото изречение.

Графично книгата завършва с крилатия слънчев диск (61 с). Този символ е изобразен и на корицата на книгата. А на трета страница той „води“ след себе си другите две графични изображения, споменати в Първата духовна глава.

Работа с книжката

Всяка краска има въздействие, след като се прочетат текстовете, свързани с нея. Четири са етапите при ежедневна работа с краските.

Първият етап е Първата духовна глава като въвеждаща (с. 1 - с. 7). След прочита-

нето започва работа с определената краска. Това е вторият етап и се свързва с прочитането на текстовете от основната Духовна глава, определена за въздействие чрез съответната краска (от Втора до Десета духовни глави вкл.).

Третият етап е работа с текста от предпоследната Единадесета сборна/съставна глава *Отец на светлините*, като четенето започва както винаги със заглавието на главата, светлите лъчи (с. 48), продължава се с текст за съответната краска и се приключва с белите лъчи (с. 58–59). Текстът за всяка краска е значително по-малък в сравнение с текста от основната Духовна глава.

Четвъртият етап е в последната Дванадесета духовна глава, *Плода на духа* (Гал 5:12); той е оскъден, на места сведен до две, три думи или до кратки изречения. От тази глава се чете заглавието, белите лъчи (с. 60), определения за въздействие цвят (с. 60) и се завършва със светлите лъчи (с. 61). Цялата книга приключва със *Заповедта*. За духовно търсещите този текст не е от категорията на духовните императиви, а е доброволно служене в Божиите пътища като съработници на Бога.

Последователното прочитане на текстовете с определения цвят показва тенденция към намаляване в количествен аспект, съдейки по броя на цитатите. Това количествено намаляване е в обратна пропорционална зависимост на интензивността, на силата на цвetoва детерминираност.

Това, което остойносттава характерния начин на подредбата на библейските текстове в *Завета*, е възможността четящите тези редове да съпреживяват божествената Любов, Мъдрост и Истина като „причастници на Божественото естество“ (II Пет. 1:4), защото

„материалните работи се приемат отвън-навътре, а духовните – отвътре-навън“¹⁴.

В заключение може да се каже, че три основни параметъра определят уникалността на книгата: изключително малък обем, силно концентрирано Слово Божие и тематичната насоченост за духовна работа. Това определя и единственото и неповторимо място на *Завета* сред всички останали християнски текстове.

Важното е да изтъкнем, че *Завета*, написан само хиляда деветстотин и дванадесет години след Христа, предоставя възможност за духовно развитие в Божиите пътища, една пъпка в разцъфтяващата Райска градина на човечеството.

Малко преди да си замине, авторът на *Завета* обобщава в беседа делото си на Земята, казвайки: „Знанието, което имате сега, то е една пъпка. По някой път вие мислите, че познавате Любовта. За Любовта аз съм говорил, но аз съм говорил само за пъпката на любовта. За цвета на Любовта още нищо не съм казал. Що е Любовта като цвят – не съм ви казал нищо. Що е Любовта като плод ще има още дълги години да ви се говори. Теории сега може да имате колкото искате. Ако познавате пъпката, като се развие, ще познаете и цвета. Човек, който не познава пъпката, не може да познае и цвета. Който не познава цвета, не може да познае и плода. Едно след друго вървят“.¹⁵

Обяснителни бележки

¹ 1Т.: Великото и красивото, ООК, София 1935, с. 50-51. Б.: Малките резултати, 31.08.1927, София

² Според изданието на *Завета*, изд. „Бяло братство“, 2012, София, ISBN 978-954-744-110-1, с. 87-92

Първа духовна глава:
тематично въвеждаща
31 цитата.

Втора гл. ↔ Десета гл.:
основни Духовни глави,
специализирани по
цветово въздействие,
428 цитата.

Единадесета глава:
Отец на светлините –
редуцирана, сборна за
всички цвetoве,
99 цитата.

Дванадесета глава:
Плодът на Духа –
минимизирана, сборна за
всички цвetoве, *Заповедта*,
23 цитата.

- .....
- ³ По данни от: Песни от Учителя, Изд. „Бяло братство”, София, 2006, ISBN 978-954-744-076-0, с. 245
- ⁴ По данни от: Песни от Учителя, Изд. „Бяло братство”, София, 2006, ISBN 978-954-744-076-0, с. 245
- ⁵ червен, розов, портокалов, жълт, зелен, син, виолетов, аметистов, диамантен, светъл и бял лъч
- ⁶ любов, прощение, утешение, мощ, победа, превъзмогване, обновление, здраве, единство, посвещение, разумност, знание, снизхождение, съжаление, размишление, осияние, упътване, освежаване, славословие, единен, растеж, произвежда, причинност, следствие, порастване, оплодяване, богатение, благополучие, възпоминание, отглеждане, отрастване, обновяване, възраждане, надежда, почивка, мир, истина, благозвучие, красота, единство, праведност, вяра, вярност, сила, благодат, почет, боголюбие, великодушие, щедрост и милосърдие, могъщество, спасение, кротост, съвършенство, святост, поклонение, петте чувства, моление, уединение, физически човек, умствен човек, духовен човек, завършване, пъанота, свръхсъзнание, съзнание, подсъзнание, живот, любов, съгласие, правда, мъдрост, яснина, съграсие, съчувствие, радост, плодородие, изобилие, спокойствие, почивка, истина, власт, могъщество, спасение, смирение, чистота, съвършенство.
- ⁷ <http://bg.wikipedia.org/wiki/>
- ⁸ Астрологичните карти са изготвени от Любомир Червенков. Виж повече по астрологичния анализ в неговия сайт www.lubomir.name/bg
- ⁹ Лична кореспонденция с Любомир Червенков, професионален астролог. Възможни са 2, 3 минути отклонение. Четенето е започнало между 10.30 и 10.40 часа.
- ¹⁰ Текстът „Когато Любовта царува, смут не настава; Когато Мъдростта управлява, редът не се нарушава; Когато Истината грее, плодът цъфти и грее. Йаве, Ива Шела Шалу” е даден на 14.01.1923 в София.
- ¹¹ Пак там
- ¹² Пак там
- ¹³ Езикът на любовта, РБ, София, 1939, с. 154. Б.: Божествена светлина, 30.07.1939, Рила.
- ¹⁴ Великото и красивото, ООК, София 1935, с. 30. Б.: Малките резултати, 31.08.1927, София
- ¹⁵ Заветът на любовта, том I, УС, с. 63. Б.: Най-красивият ден, III УС, 16.IV.1944 г., 5 ч. с., Великден, с. Мърчаево, Софийско

Литература

1. Дънов, П. Заветът на любовта, УС
2. Дънов, П. Великото и красивото, ООК
3. Дънов, П. Езикът на любовта, РБ. София, 1939
4. <http://bg.wikipedia.org/wiki/>
5. Лична кореспонденция с Любомир Червенков
6. Песни от Учителя, „Бяло Братство”, София, 2006
7. Леводрашка, Р. Благодаря ти, Учителю, „Бяло Братство”, София, 2010
8. Завета на цветните лъчи на Светлината, „Бяло Братство”, София, 2012